

ВУЛЬЧИН Євген Іванович (12. 02. 1923, с. Під-
михайлівці, нині Галиц. р-ну Івано-Фр. обл. — 07. 02.

1977, Львів) — мінералог, геохімік. Канд. геол.-мінерал.
н. (1952). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Львівський
університет (1949). Працював 1953–54 — старший
викладач, в. о. завідувача кафедри мінералогії Чернів.
університету; 1954–55 — в. о. доцент кафедри
мінералогії Львів. університету; 1955–60 — старший
науковий співробітник Укр. н.-д. геол.-розв. інституту;
1960–77 — в Інституті геології і геохімії горючих копалин
АН УРСР у Львові: ст. н. с., 1963–68 — вчений секр.,
1968–77 — завідувач відділу геохімії твердих горючих
копалин. Наук. роботи у галузі мінералогії породо-
утворюючих мінералів, петрографії та геохімії.

Основні праці

Мікроелементи в породах рифейської товщі західного
схилу Українського кристалічного щита. К., 1964;
Високометаморфізовані вуглисті утворення і графіти
України. К., 1967 (співавтор).

Я. М. Павловська

Бібліографічний опис:

Вульчин Євген Іванович / Я. М. Павловська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А.
І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006.
— Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30115>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).